

ఈవారం 'సరసం'

తీరని కోరిక తీరిన వేళ

- సూర్యోపల్లి విజయ

“ఎలా చచ్చిపోదాం?” అడిగింది అర్పిత.

“నాకేం తెలుసు...నాకేమైనా చావడంలో ఎక్స్‌పీరియెన్స్ వుందా?”

కోపంగా అన్నాడు అనిరుద్ర.

“అంటే నాకుందనా నీ వుద్దేశం” అర్పిత రైజయింది.

“అబ్బబ్బ సుఖంగా చావడం కూడా కష్టమైంది” నిష్ఠూరంగా అన్నాడు అనిరుద్ర.

“ఇంతటి అందగాడికి ఆదొక్కటి తక్కువ” అంది ఎకసెక్యూగా అర్పిత. వాళ్ళిద్దరూ భార్య భర్తలు.

పెళ్ళయి సంవత్సరం క్షణా కాలేడు.

అర్పిత అందంగా, భావుకత నిండిన శిల్పకారుడి చేతిలో రూపుదిద్దుకున్న గ్రీకు శిల్పంలా బ్రహ్మాదేవుడు శృంగార సమయంలో నగుమోముతో ఊపిరి పోసిన పోత పోసిన పసిడి బొమ్మలా వుంటుంది. ఆమె కళ్ళలో సెక్సీ నెస్, వాయిస్‌లో హాస్పీనెస్ పెదవులు విచ్చుకోవడంలో కొంటెతనం, ముడత పడే నడుములో జాణతనం ఎక్కడ ఏ భాగాన్ని మీటినా శృంగారమే కనిపిస్తుంది. అంత అందంగా వుండే అర్పితకు అంతకన్నా అందమైన మన సున్న భర్త రారాజు. కానీ అదేం విచిత్రమో, ఇద్దరికీ ఒకరంటే ఒకరికి పడదు. ఎడైమంటే తెడ్డమనే రకం... అవునంటే కాదని...కాదంటే అవుననే టైపు.

మొదటి రాత్రి పాల గ్లాసుతో వచ్చిన

అర్పితని చూసి తెల్లచీరలో ట్రాన్స్‌ప రెన్సీగా చూసి ప్లాటయి, దగ్గరికి వెళ్ళి నడుం మీద చేయేసాడు. ఆ నడుము ముడతను ముద్దెట్టుకో వాలని, తాపీగా పాలగ్లాసుతో పాలు గడగడ తాగి “చాల్లీ సంబడం నాకి లాంటివి యిష్టముండవు...” అంది అతణ్ణి తోసుకుని మంచందగ్గరికెళ్ళి.

“మరి ఎలాంటివి యిష్టం వుంటాయి. ఫస్ట్ నైట్ అప్టచెన్యూ, చెస్ లాంటివి ఆడుకోవడం యిష్టమేనా?” కపిగా అన్నాడు అనిరుద్ర.

అర్పిత మాత్రం ఏం మాట్లాడకుండా అటు తిరిగి పడుకుంది. ఆ భంగి మలో మరింత ముద్దొచ్చింది. వెంటనే వెళ్ళి ఆమె పక్కనే పడుకుని నడుం మీద చేయివేసి “అర్పీ డియర్” అన్నాడు తమకంగా.

“ఏంటి...నేనేమైనా కుక్కపిల్లనా... యిదిగో చెబుతున్నా...యిలాంటి తింగ రిబుచ్చి వేషాలేస్తే అరుస్తా” అంది వార్షింగిస్తూ.

అంతే నోటికి గోదెజ్ తాళం వేసు కున్నాడు. ఏ అర్థరాత్రి కనికరించి... మంచి నిద్రలో వున్న అనిరుద్రని లేపి “ఏంటి...ఫస్ట్ నైట్ గుర్తుపెడు తున్నావు. ఏమైనా చేసేది వుందా? లేదా?” అని అడిగింది.

బిత్తరపోయి అలస్యమైతే ఆమె మనసు మారుతుందేమోనన్న భయంతో చెమట్లు కక్కుతూ స్పష్టికార్యాన్ని ఆఘ మేఘాల మీద పూర్తి చేసాడు.

ఇవ్వుడతనికి తృప్తిగా వుంది. ఈ రోజు కోటా పూర్తయింది. మళ్ళీ రెండ్రోజులు దాకా రావద్దు” అంటూ మరో ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసింది. బిక్క చచ్చిపోయాడు అనిరుద్ర. కోటా ఏమిటి? ఇదేమైనా రేషనా? అనుకుని చేసేది లేక అటు తిరిగి పడుకున్నాడు.

అలా మొదలైంది వాళ్ళ దాంపత్యం.

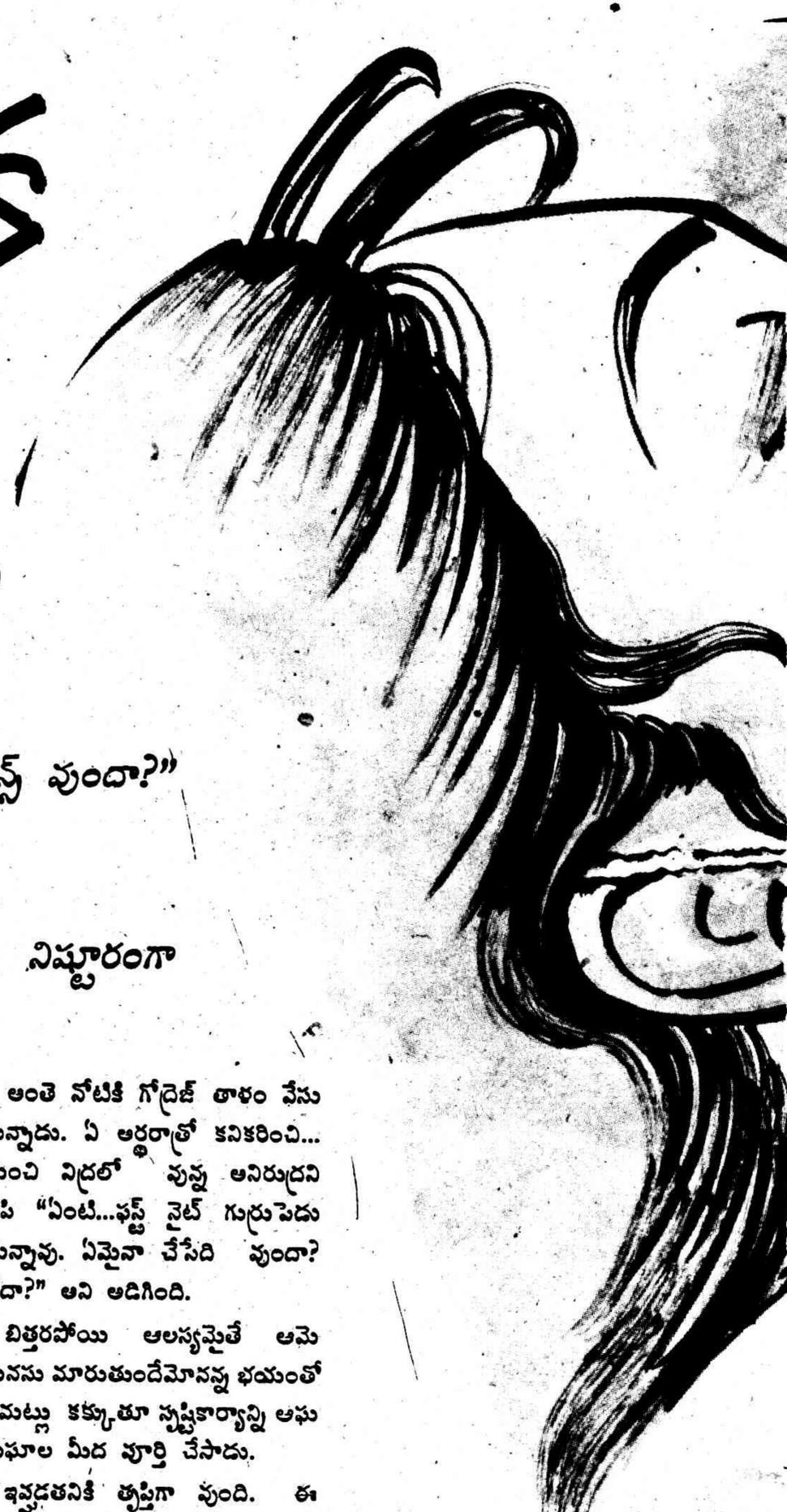
అర్పిత, మంచి అమ్మాయే. కానీ మూడీ. ఎన్నడో ఆలోచన వస్తుందో తెలియదు. పోనీ దాక్టరికి చూపిద్దాం. అని అంటే నేనేమైనా రోగిష్టిదాన్నా...నీ

సంగతి చెప్తానుండు... అంటూ అతణ్ణి అర్థరాత్రి వరకు దూరంగా వుంచు తుంది. సైకియాట్రిస్ట్ దగ్గరికి వెళ్తా మంటే నాకేమైనా మెంటలా అంటూ రివర్సవుతుంది. ఎవ్వడూ చిటపటలు.

అతను అవునంటే ఆమె కాదం టుంది.

ఆమె కాదంటే అతను అవునం టాడు.

చిన్న పిల్లల పోట్లాటలా సాగిపో తుంది వాళ్ళ కాపురం. అర్పిత ఆ వేళతో

అతణ్ణి దూరంగా వుంచడం అతను చిన్న పిల్లాడిలా గొడవకి దిగడం.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో అనిరుద్ర తన కోక్ ఫ్రెండ్ వామనావతారానికి తన బాధ చెప్పకుని మీదపడి బోరుమన్నాడు.

అతను అతి తెలివితో "అదేమిటి చెల్లెమ్మా...పాపం అనిరుద్ర అసలే అమాయకుడు" అన్నాడు. అంతటితో వూర్కోకుండా తన భార్యతో అరితకు చెప్పించాడు. ఆ విషయంలో అబ్బాయిని యిబ్బంది పెట్టొద్దని.

అంతే గట్ యుద్ధమూ...రాబోయే మూడో ప్రపంచ యుద్ధమూ తనే ప్రారంభించింది అర్థిత.

"నా గురించి మా ఫ్రెండ్స్ కు చెప్పి, వాళ్ళ భార్యలతో ఆ విషయాలు కూడా చెప్పిస్తావా?" అంటూ అతని మీద

యుద్ధం ప్రకటించింది.

గత నాలుగైదు రోజులుగా ఆ యింట్లో గ్యాస్ మీద కుక్కర్ ఎక్కడం లేదు. ఎవరికి వారే ఆమరణ నిరాహార దీక్ష మొదలెట్టారు.

అలా మొదలై ఏం చేయాలో తోచక చివరికి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చారు.

"నేను చస్తే నువ్వు సుఖంగా వుండానుకుంటున్నావా? నిన్ను చస్తే సుఖంగా వుండనివ్వను. నా చావుకు కారణం మవ్వేనని రాసేపెట్టి మరీ చస్తానంది" అర్థిత.

"నేనూ డిటోనే" హెచ్చరించాడు అనిరుద్ర. ఇలా కాదనుకుని యిద్దరూ కలిసి చావాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అలా నిర్ణయించుకున్నాక యిద్దరి మనసులూ తేలికపడ్డాయి.

* * *

ఇవ్వదు చావడమెలా? అన్నాడు అనిరుద్ర.

"చార్మినార్ ఎక్కి దూకి చద్దామా" అడిగింది అర్థిత.

"నాకు ఓ.కె.నే" అన్నాడు అనిరుద్ర.

"ముందు నేను దూకగానే ఆ తర్వాత నువ్వు మనసు మార్చుకుని దూకకపోతే" సందేహం వెలిబుచ్చింది.

"పోనీ హుస్సేన్ సాగర్ లో దూకి చద్దాం" అన్నాడు అనిరుద్ర.

"ఆ కంపు నీళ్ళకు నేను చచ్చి... అక్కీగా నువ్వు బ్రతికితే! పైగా నాకు ఈత రాదు. నీకు వస్తుంది" తన డౌట్ ని క్లారిఫై చేసుకోవడానికి అడిగింది అర్థిత.

"అలా కాదు...ఇంట్లో బెడ్రూంలో

రెండు సీలింగ్ ఫాస్టు వున్నాయి. ఇద్దరం ఒకేసారి ఉరివేసుకుందాం...స్టాళ్ళు ఒకేసారి తప్పేస్తే పరి" అన్నాడు అని రుద్ర.

ఆ బదియ ఇద్దరికీ వచ్చింది.

* * *

"ఎలాగూ చస్తున్నాం...మూడ్రోజుల నుంచి వుద్దు లేదు. ఇప్పటి వరకు కొట్టుకు చచ్చాం...ఈ ఒక్క రోజైనా బాగుంది చచ్చాం...మన కోరికలు అంటే నా యిష్టాలు నువ్వు నీ యిష్టాలు నేను తీరుస్తా" అంది.

ఆ ప్రమోజల్ యిద్దరికీ వచ్చింది.

* * *

"ముందు తాజ్ కు వెళ్ళి నీకీష్టమైన రవ్వ దోక తిందాం" అంది అర్పిత.

"ఊహ...నీ కీష్టమైన పూరి తిందాం" అన్నాడు అనిరుద్ర.

మళ్ళీ కాసేపు ఇద్దరు "ఊహ"లు అనుకున్నాక రెండూ తినాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

తాజ్ కు వెళ్ళి యిద్దరూ ఎస్ డైనింగ్ హాలులో కూచుని, ఒకరికొకరు కొసరి తినిపించుకున్నారు.

తర్వాత...అక్కడనుంచి సంతోషో సీనిమాకి వెళ్ళాలనుకున్నారు.

"నీ కీష్టమైన చిరంజీవి సీనిమాకు వెళ్దాం" అన్నాడు అనిరుద్ర.

ఉహు నీకీష్టమైన నాగార్జున సీనిమాకు వెళ్దామంది.

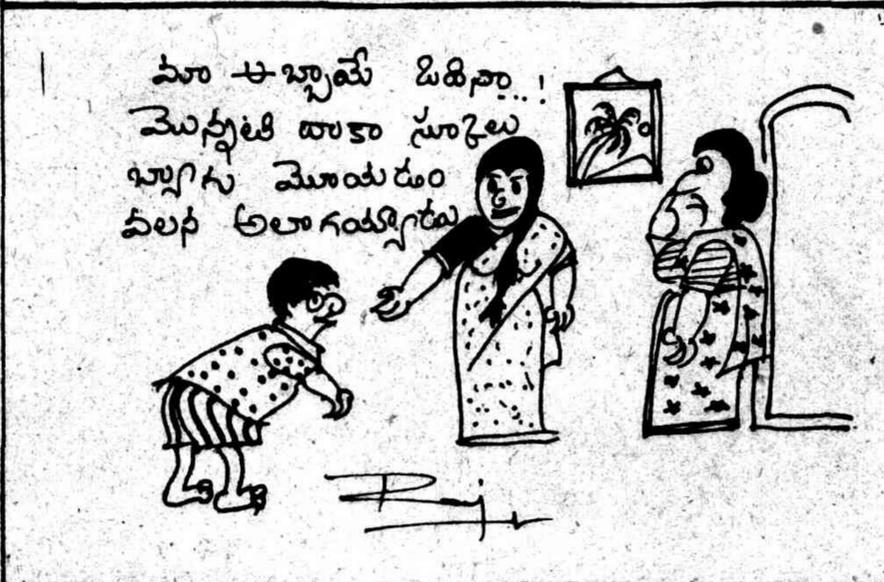
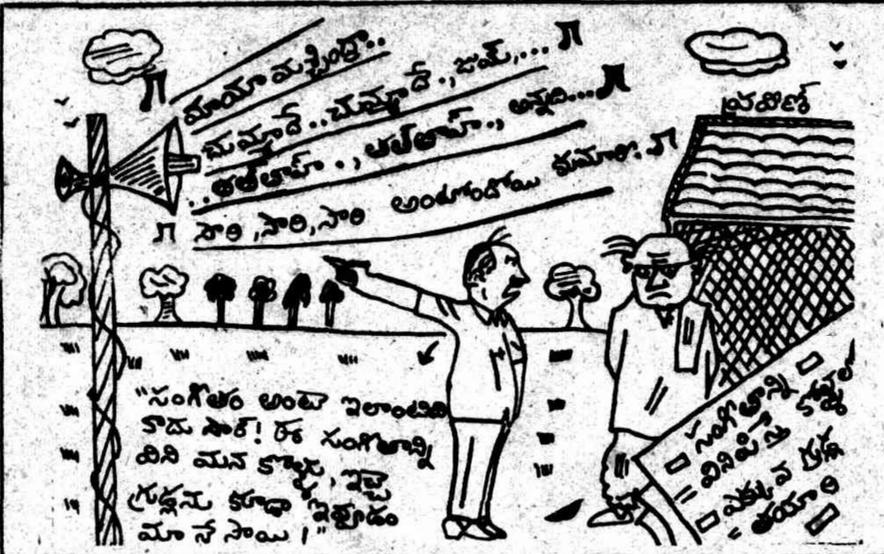
మళ్ళీ కాసేపు ఆ విషయం మీద వాదోపవాదాలు చేసుకుని ఆ యిద్దరు సీనిమా కాకుండా ఇద్దరికీ కామన్ గా యిష్టమైన సుమన్ సీనిమాకు వెళ్ళారు.

అతనికీష్టమని ఆమె మల్లెపూలు జడలో పెట్టుకుంది. కవకాంబరం కలర్ చీర కట్టుకుంది. అతని కీష్టమైన పెర్ఫ్యూమ్ వాడింది. అతని కీష్టమైన విధంగా సీనిమా హాలులో తన తలని అతని భుజం మీద ఆస్పంది.

అతను మురిసిపోయాడు. ఆమె తలను అలా నిమిరుతూ వుండిపోయాడు. ఇంట్రెన్లో ఆమె కీష్టమైన చిప్ప్ తెచ్చాడు. ఆమె కీష్టమైన మజా కూల్ డ్రింక్ తెచ్చాడు.

సీనిమా చూసి యిద్దరు స్కూటర్ మీద యింటికి బయల్దేరారు.

స్కూటర్ మీద ట్యాంక్ బండ్

మీద వెళ్తుంటే భార్య తన నడుం చుట్టూ చేతులు వేసి తన భుజం మీద తలవచ్చడం యిష్టం.

చివరిసారి కదాని...అలానే చేసింది అర్పిత.

ఓ వైపు చల్లగాలి రివ్వన వీస్తోంది. వెనక చల్లగాలిని సైతం వేడెక్కించే చెలిగాలి అలా గాలిలో తేలిపోతూ యింటికి వెళ్ళారు.

అక్కడ యింట్లో

* * *

మంచం మీద తెల్లటి బెడ్ షీట్. మల్లె పూలు నక్షత్రాలా మెరుస్తున్నాయి. అగ రొత్తుల సువాసన...నీలరంగు బల్బు వెలుతురు...కీటికీలో నుంచి చందమామను వెలుతురు...

గదంతా ప్రశాంతంగా వుంది. టీబుల్ మీద రెండు చీరలు...

ఆ రాత్రిని సరవూర్లంగా అనుభవించి, ఆ తర్వాత ఉరివేసుకుని చనిపోవడానికి.

ఆమె ట్రాన్స్ పరెన్సీ నైట్ లో పాలగ్ల సుతో లోపలికి వచ్చింది. అతను ఆమె కెదురు వెళ్ళాడు. సిగ్గుతో పాల్ గాను అతనికి అందించి, ఆమె కిందికి వంగి

అతని పాదాలకు రెండు చేతులు ఆస్పంది. మనసులో ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ అనుకుంది. అతను లేవనెత్తి, నైట్ ముడి విప్పాడు. సింగిల్ పీస్ నైట్ కిందికి జారింది. ఆత్రంగా అతను ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ అనుకున్నాడు.

అంతే ఆమె పాలరాతి శిల్పం...వెన్నతో చేసినట్టున్న ఆమె హృదయ భాగం...వెన్నని... వెన్నెలను రంగరించి నట్టున్న ఆమె నడుం...ఆపై మరింతగా విశాలమైన కింది భాగం...

అతని ఒంట్లో వెచ్చని వేడి... వేడి నిట్టూర్పులు చలిగాలిని సైతం లోపలికి రానివ్వడం లేదు. ఇద్దరూ దేవతా వస్త్రాలతో...

అతను...ఆమె... ప్రకృతి...పురుషుడూ... అతను తన పెదవులతో ఆమె అణు

వణువు అద్దుతూ అందులోని నూధు ర్యాన్ని చవి చూస్తుంటే, ఆమె అతని శరీరాన్ని తన చేతులతో చుట్టింది. క్షణాలు నిర్ఘాంతపోయి... వెంటనే కాలంలో కరిగిపోయాడు.

అనుభూతులు అబ్బురంగా చూసి వాళ్ళ గుండెల్లో పదిలంగా వుండిపో

యాయి. అనుభవాలు నఖక్షతాలయ్యాయి. అపురూపం...ఆ రాత్రితో కలిసి మెలిసి మురిసిపోయింది. వాళ్ళ సంగమం చూసి

కొద్ది క్షణాలు...విమిషాలు...శృంగార యుద్ధానంతరం...ఒకరిని జయించిన ఆనందం మరొకరిలా...ఇద్దరు ఏజే తలే అక్కడ.

అనుభూతితో అలాగే కరుచుకుని పడుకున్నారు. గాలి కూడా చొరబడ కుండా.

* * *

కోడి కూసింది. అనిరుద్ర నిద్రలేచి కంగారుగా చుట్టూ చూసాడు. పక్కన అర్పిత లేదు. తమ ఒప్పందం ప్రకారం అర్ధరాత్రి అన్ని కోరికలు తీర్చుకుని చచ్చిపోవాలి.

అరితా...భయంగా కేకేసాడు సీలింగ్ ఫ్యాన్ నంక చూస్తూ.

"వస్తున్నానంది" తలార స్నానం చేసి జడకు టవల్ చుట్టుకుని కొంగు వదుంకి బిగించి కాఫీ కవ్వతో క్రిచెన్లో నుంచి వచ్చి "శ్రీవారికి శుభోదయం" అంది కాఫీ కవ్వ అందిస్తూ.

"మరి...మనం" అన్నాడుక ఆళ్ళ ర్యంలో నుంచి ఆనందంలోకి వస్తూ.

"గిల్లి కజ్జాలకన్నా, ఆమె మ్యూర్ బావాలకన్నా...దగ్గరితనం...అభి మానం ఎంత అద్భుతంగా వుంటుందో నిన్ననే తెలిసింది. ఒకరి నొకరం అర్థం చేసుకుంటే ఆ కాపురం ఎంత అర్థవంతంగా వుంటుందో అర్థం అయింది. తీరని కోరిక తీరినవేళ...మనిద్రం ఒక టయ్యూం. ఇంక వేరయ్యే ప్రసక్తి లేదు. ఆ రెండు చీరలను తగలబెట్టిసాను. సీలింగ్ ఫ్యాస్టు కూడా వద్దు మన బెడ్ రూంలో. ఎ.సి. పెట్టించండి" అంది.

ఆ తర్వాత యింకేం మాట్లాడొద్దు అన్నట్టు తన పెదవులతో అతని పెదవులు మూస్తూ.

నిన్నటి అనుభవంతో నా మనసు లోనూ అలాంటి ఫీలింగ్ కలిగిందని అతను మాటలతో చెప్పలేదు. తన చేతులను ఆమె నడుం చుట్టు వేసి దగ్గరికి లాక్కూని చేతలతో చెప్పాడు.

వేకువ కూడా వాళ్ళకి వెన్నెల రాత్రయింది.